

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پروفیسور میشل شوسودوسکی - [Prof Michel Chossudovsky](http://Prof.Michel.Chossudovsky)

برگردان از: حمید محوی

۱۳ سپتمبر ۲۰۱۷

کوریای شمالی: «نابودی»، «پاسخ نظامی گسترده» یا «جنگ اقتصادی»؟
واشنگتن در پندار تحریم کامل بازرگانی با کوریای شمالی و تعیین مجازات علیه چین

وزیر دفاع ملقب به «مَد داگ» «Mad Dog» – سگ هار یا سگ دیوانه – جیمز ماتیس در یک مصاحبه مطبوعاتی گفت که «تهدید کوریای شمالی علیه ایالات متحده امریکا به پاسخ نظامی گسترده خواهد انجامید»، ولی احتیاط را از دست نداد و گفت که «ما در پی نابودی کوریای شمالی نیستیم، گزینه‌های متعددی در نظر گرفته شده است».

تصویر رسمی جیمز ماتیس، ۲۰۱۷

ماتیس اعلان کرد که رئیس جمهور ترمپ «می خواهد از گزینه‌های نظامی در نظر گرفته شده مطلع باشد»:

«هر تهدیدی علیه ایالات متحده امریکا و سرزمینهایش به علاوه گوام یا علیه هم پیمانان ما، «به پاسخ نظامی گسترده خواهد انجامید که مؤثر و حجیم خواهد بود.»

نابودی، هدف جنگ کوریا در سال ۱۹۵۳-۱۹۵۰ بود و «مد داگ» جیمز ماتیس مسؤولیت نابودی فالوجه (عراق) در سال ۲۰۰۴ را به عهده داشت.

جنرال بازنشسته جیمز ماتیس لقب «مد داگ» را به پاس عهد فرماندهی اش در نیروی بحری ایالات متحده در نبرد فالوجه در اپریل ۲۰۰۴ دریافت کرد. در این حمله، اعضای نیروی بحری روی آمبولانسها و کارمندان خدمات بشر دوستانه تیراندازی کردند، شهر را محاصره نمودند و مانع فرار غیر نظامیان شدند. اعضای نیروی بحری با افرادی که کشته بودند عکس یادگاری گرفتند (...).

طی محاصره فالوجه که من به عنوان روزنامه نگار پذیرفته شده رویدادها را پوشش می دادم، سربازان نیروی بحری امریکا به اندازه ای غیر نظامیان را به قتل رسانده بودند که محوطه جلوی شهرداری را باید به جای گورستان استفاده می کردند.

Falloujah 2004, source : CNN

گزینهش «مد داگ» توسط ترمپ برای مقام وزیر دفاع به هیچ وجه جای تردیدی باقی نمی گذارد. به گفته Felicity Arbuthnot :

تهاجم ایالات متحده ترس سردی را به تن آدم می انداخت «خانه به خانه، اتاق به اتاق» با کاشتن بذر مرگ و ویرانی در «شهر مساجد» قدیمی و مفتخر.

در گزارشی نوشته شده بود که : «پیش از حمله فالوجه، تنها توپخانه نازیها و بمباران وارسا در سپتامبر ۱۹۳۹، و بمباران وحشتناک روتردام در ماه مه ۱۹۴۰ توسط نازیها در سطح قاره اروپا را می توانیم مثال بباوریم.»

کمی دورتر ادامه می دهد : « (...) نبرد فالوجه در یک مفهوم قابل درک است. برتری نظامی و فنی ایالات متحده امریکا علیه مقاومت به همین اندازه عظیم بود، و می توانیم برتری ارتش ایالات متحده را علیه سرخپوستان امریکائی در سالهای ۱۸۷۰ و ۱۸۸۰ مقایسه کنیم.»

۷۰٪ از خانه ها و فروشگاه ها تخریب شده بود، و آنهایی که هنوز سر پا ایستاده بودند به شکل جدی خسارت دیده بودند. پزشک عراقی علی فدهیل نوشته بود: «شهری کاملاً ویران شده. شهری که شبیه شهر ارواح بود. فلوجه شهر مدرنی بود، امروز چیزی از آن باقی نمانده. تمام روز را روی ویرانه هائی گذراندم که پیش از این مرکز شهر بوده، هیچ ساختمان قابل استفاده ای وجود نداشت.»

(City of Ghosts, The Guardian, 11 janvier 2005)

نابودی دوم با «مد داگ» ماتیس در فرماندهی

امروز، «مد داگ» ماتیس پنتاگون را هدایت می کند، در نتیجه در چنین مقامی مسؤول جنگ افزارهای هسته ئی و ستراتژیک است، و تمامی یک کشور را به «پاسخ نظامی گسترده» تهدید می کند. انگیزه جنایتکارانه ولی در ابعاد وسیعتر. جنایتکاران جنگی به مقامات عالی دست یافته اند. ابتداء باید ببینیم که چه کسی چه کسی را تهدید می کند؟ کوریای شمالی ۳۰٪ جمعیت خود را زیر بمبهای امریکائی طی جنگ کوریا از دست داد. دچار توهم نباشیم: این سیاست نابودی کامل است.

جنرال ایالات متحده کورتیس لامی Curtis Lemay پس از این واقعه گفته بود: «پس از تخریب ۷۸ شهر کوریای شمالی و هزاران دهکده، و کشتار تعداد بی شماری از غیر نظامیان (...) طی یک دوره سه ساله، ما ۲۰٪ جمعیت را کشتیم.» «ما برای جنگیدن به آنجا رفتیم، و کار را با آتش کشیدن هر شهر کوریای شمالی، و به هر نحوی به پایان بردیم (...) (شهر پیونگ یانگ در تصویر زیر)

پیونگ یانگ ۱۹۵۳

جنگ اقتصادی

معاون رئیس جمهور امریکا به سهم خود طی یک مصاحبه مطبوعاتی چنین اظهار داشت که هدف فوری توقف مبادلات بازرگانی با کوریای شمالی ست که در واقع این سیاست باید به انزوای کامل کوریای شمالی بینجامد، و به وسیله رژیم تحریم عملی خواهد شد «توقف مبادلات بازرگانی با هر کشوری که با کوریای شمالی داد و ستد کند.»

آنچه امروز روی میز طراحی ایالات متحده آمریکا دیده می شود، توقف مبادلات بازرگانی با کوریای شمالی ست که ۹۰٪ از کل آن با چین انجام می گیرد.

«اگر این طرح به اجراء گذاشته شود، چنین گزینشی به این معنا توقف مبادلات بازرگانی ایالات متحده آمریکا با چین خواهد بود، یعنی چینی که گرچه به تحریم اقتصادی کوریای شمالی رأی مثبت داده ولی همکار شماره یک این کشور «شرور» نیز باقی مانده است.»

این نقل قول (سی ان ان، ۳ سپتامبر ۲۰۱۷) البته خنده آور به نظر می رسد، زیرا اعلان مجازات علیه چین فوراً علیه خود ایالات متحده آمریکا عمل خواهد کرد، یعنی روندی که می تواند اقتصاد مصرفی «ساخت چین» «Made in China» را مخدوش کند.

آیا چین از مقابل تهدیدات واشنگتن واپس نشینی خواهد کرد؟ بیجینگ ۹۰٪ از داد و ستد با کوریای شمالی را کنترل می کند، ولی جمهوری خلق چین در عین حال مهمترین شریک مبادلات بازرگانی با ایالات متحده آمریکاست.

چین به واردات ایالات متحده آمریکا وابسته نیست، کاملاً به عکس اقتصاد ایالات متحده روی واردات تکیه دارد. پایگاه صنعتی و کارخانه های ایالات متحده ضعیف است و به شکل گسترده به واردات جمهوری خلق چین بستگی دارد.

تصور کنید چه روی خواهد داد اگر چین به تهدیدات واشنگتن واکنش نشان دهد و تصمیم بگیرد از فردا صادرات کالاهای «ساخت چین» به ایالات متحده آمریکا را به شکل چشم گیری کاهش دهد. چنین واکنشی از سوی چین بسیار ویرانگر خواهد بود و می تواند اقتصاد مصرفی را دچار اختلال کند و هرج و مرج مالی به وجود بیاورد.

تولیدات «ساخت چین» ستون فقرات فروشگاه های ایالات متحده آمریکا را تشکیل می دهد و به شکل انکار ناپذیری مصرف خانوادگی را در بر می گیرد، کلیه اجناس مانند لباس، کفش، اجناس الکترونیک، اسباب بازی، جواهر، سامانه های ثابت، مواد غذایی، تلویزیون، تلفون همراه، و امثال اینها.

مصرف کنندگان آمریکائی به شما خواهند گفت: فهرست طولانی ست.

«چین فروشنده ۷ تیلیفون سلولی از ۱۰ در بازار جهانی ست، و به همین گونه ۱۲ میلیارد و نیم جفت کفش (بیش از ۶۰٪ تولید جهانی کفش). علاوه بر این، چین ۹۰٪ کامپیوترهای جهان را می سازد با قابلیت ۴۵٪ کشتی سازی جهان.» (The Atlantic, août 2013)

دوباره امریکای بزرگ Make America Great again : ساخت چین. فکر خوبی برای دونالد نیست.

هاراکیری اقتصادی

این نوع باج خواهی اقتصادی دولت ترمپ از چین پاسخ نخواهد داد و با شکست روبه رو خواهد شد. اگر ایالات متحده امریکا علیه چین رژیم مجازات برقرار کند مستقیماً به خود ایالات متحده اصابت خواهد کرد. ایالات متحده امریکا نمی تواند از واردات کالاهای ساخت چین صرفنظر کند. چنین اقدامی به مثابه خودکشی و «هاراکیری اقتصادی» خواهد بود.

وخامت مناسبات ایالات متحده امریکا و کوریای جنوبی

ترمپ روی کوریای جنوبی نیز فشار وارد می کند تا توافقات مبادلات آزاد بین دو کشور همجوار را باطل کند و به این علت که کوریای جنوبی در عین حال برنامه نظامی ایالات متحده امریکا علیه پیونگ یانگ را کاملاً تأیید نمی کند. رئیس جمهور مون بیشتر خواهان مذاکره و حل مسالمت آمیز مسائل با پیونگ یانگ است، و به همین گونه طرفدار بازسازی مناسبات بازرگانی و سرمایه گذاری شمال و جنوب بر اساس بیانیه مشترک در سال ۲۰۰۰ است.

Capture d'écran : NYT, 3 septembre 2017

در حالی که جهان در نگرانی از آزمایش هسته ئی پر اهمتی به سر می برد که کوریای شمالی در هفته گذشته انجام داد، رژیم شرور کوریای شمالی نبود بلکه کوریای جنوبی نزدیکترین هم پیمان ایالات متحده بود که در این دوران بحرانی باید از بیانات آتشین ترمپ سهم می برد. ترمپ در توئیتر سؤال را به سیاست تسلیم متهم و از دولت لیبرال جدید کوریای جنوبی اظهار یأس و ناامیدی کرد، زیرا برنامه هسته ئی کوریای شمالی را به چشم تسامح می نگرد و به درخواست او برای بازبینی کل مراودات بازرگانی بی اعتناء باقی مانده، در حالی که ترمپ چنین رفتاری را برای کارگران و شرکت های امریکائی زیانبار تلقی می کند.

در یک پیغام توئیتری به تاریخ ۳ سپتمبر، رئیس جمهور ترمپ کوریای جنوبی را که گوئی از «تسلیم» سخن گفته متهم کرده است.

نکتهٔ پر اهمیتی که باید یادآور شویم این است که بدون همکاری کوریای جنوبی، ایالات متحدهٔ امریکا در وضعیتی نخواهد بود که بتواند فرآیند تدارکات نظامی خود را علیه جمهوری دموکراتیک خلق کوریا به اجراء گذارد. امیدوار باشیم که مذاکره های صلح (با پشتیبانی چین، روسیه و کوریای جنوبی) موجب خروج از بحران شود.

, Mondialisation.ca, 2017 [Prof Michel Chossudovsky](#) Copyright ©

لینک متن اصلی :

<http://www.mondialisation.ca/coree-du-nord-aneantissement-riposte-militaire-massive-ou-guerre-economique/5607811>

مرکز مطالعات جهانی سازی

۶ سپتمبر ۲۰۱۷

پاریس. ۱۱ سپتمبر ۲۰۱۷